

KWAPIĄCY SIĘ (4) *part praes act*

się (3), się (1).

a jasne.

sg m N kwapiący się (3). ◇ G kwapiąc(e)go się (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Śpieszący się, pośpieszający* (2) : Properans, Kwapiący się. *Mącz* 326b.

Wyrażenie: »w drogę się kwapiący« (1): Pomału pątniku mijay chęzli iść (pokoim/ Kędy dotkliwy *Hipponax* w mściwym^m grobie fwoiem Odpoczywa/ nie przebudzay sierżenia (piącego/ By nie włączknął/ w daleką się drogę kwapiącego. *KlonŻal* C4.

2. *Łakomiący się, będący chciwym* [na co] (2) : Philarchus, Łakomy na państwo/ kwapiący się na panowanie. *Mącz* 297c; *Sitiens voluptatis*, Na roskolży się kwapiący. *Mącz* 397c.

Synonimy: 1. *śpieszący się*; 2. *chciwy, łakomy*.

Cf **KWAPIĆ SIĘ**